

veřejně již vyložené voličské seznamy. Stěžovatel nechává tento rozsudkem zjištěný skutkový děj po objektivní stránce nenapadený. Ze provedená změna se přičila zákonu, plyne z ustanovení § 19 zák. č. 123/1920 Sb. z. a n. (..... změny v seznamech voličských mohou být provedeny toliko, pokud je připouští zákon o stálých seznamech voličských); § 8 zák. č. 663/1919 Sb. z. a n. (..... do dne veřejného vyložení buďtež místní komisí v seznamech voličských provedeny veškeré změny během uplynulého pololetí nastalé..... v této osmidenní lhůtě mohou občané u obecního úřadu proti vyloženým seznamům podati námitky) a § 12 zák. č. 663/1919 Sb. z. a n. (..... reklamační komise rozhodne o námitkách..... opraví voličské seznamy).

Provádění změn ve vyložených již voličských seznamech jiným způsobem, zejména svémocným zápisem, jako to učinil stěžovatel, zákon nezná. V činu obžalovaného nalézací soud právem shledal takto skutkovou povahu přečinu podle § 58, odst. I., č. 4 zák. č. 123/1920 po objektivní stránce.

Obžalovaný se hájí pouze poukazem na svoji nedostatečnou praxi obecního tajemníka, z čehož dovozuje svoji bonam fide při opravě a vytýká — uplatňuje zároveň zmatek podle § 281, č. 9a) tr. ř. pro nedostatek skutkové povahy přečinu po subjektivní stránce — jako zmatek § 281 č. 4 tr. ř. zamítnutí návrhů k průkazu toho podaných. Neprávem. Touto obhajobou dovolává se obžalovaný své nedostatečné znalosti zákonných předpisů, týkajících se postupu při opravě voličských seznamů. Avšak neznalosti zákonných předpisů v úvahu přicházejících se obžalovaný dovolávati nemůže, jelikož se k nim vztahuje a na jejich nešetření tresty stanoví ustanovení § 58, odst. I., č. 4 zák. č. 123/1920 Sb. z. a n., jež opět tvoří část trestního zákona, takže tu platí zásada § 3, 233 tr. z. K subjektivní podstatě trestného činu podle § 58, odst. I., č. 4 cit. z. stačí již zaviněné jednání proti tomuto zákazu, i když pachatel si trestnosti svého činu nebyl vědom.

Proto byl také návrh na připuštění svědka J. M. o tom, že obžalovaný je teprve od července 1934 obecním tajemníkem a nemá proto ještě tak velkou praxi, a že zápis provedl bona fide, a když se dozvěděl, že voliči zapsáni byli do seznamu protiprávně, že to ihned ohlásil, právem zamítnut, ježto skutečnosti pod důkaz postavené zůstávaly nerozhodny pro posouzení subjektivní stránky činu obžalovanému přičítaného. Stejně byl právem jako nerozhodný zamítnut návrh na slyšení svědků A., L., H. o tom, že jim stěžovatel řekl, že jim napíše, jak jejich reklamace dopadne, poněvadž i tato skutečnost, byť i potvrzena, nic by nemohla změnit na protiprávnosti provedené změny ve voličských seznamech.

Zamítnutím nerozhodných návrhů obhajoba tedy zkrácena nebyla. Vytýkaných zmatků tu není v žádném směru a bylo proto zmateční stížnost jako neodůvodněnou zamítnouti.

Čís. 5504.

Je po práve úkon strážcu zvere (poľného hájníka), smerujúci k tomu, aby bola zistená totožnosť osoby pristihnutej pri spáchaní poľovníckeho prestupku (v. § 42 zák. čl. XX:1883).

(Rozh. zo dňa 5. februára 1936, Zm III 352/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti S. S. a spol. pre zločin násilia proti orgánu vrchnosti zmätočnú sťažnosť obžalovaného S. S. čiastočne odmietol a čiastotečne zamietol.

Z d ô v o d o v :

Podľa § 385, č. 1. a) tr. p. ako dôvod zmätočnosti označuje sťažovateľ, že poškodený strážca nepokračoval vraj po práve, keď nabitou puškou nútil obžalovaného ísť s ním do súkromného bytu, totiž k hlavnému lesnému, ktorému príkazu obžalovaný vraj nemusel vyhovieť.

Táto časť v smysle § 385, č. 1 a) tr. p. ohlásenej zmätočnej sťažnosti je však bezzákladná.

Podľa § 42 zák. čl. XX:1883 poškodený strážca zvere bol povinný zistiť totožnosť obžalovaného pristihnutého pri spáchaní poľovného prestupku. Aby mohol dosiahnuť tohoto účelu, bol strážca oprávnený žiadať, aby obžalovaný išiel s ním k hlavnému lesnému, lebo poškodený bol sám proti dvom pachateľom, potreboval tedy pomoc ku stráženiu zadržaných, ďalej lebo mohol úfať, že pomocou hlavného lesného podarí sa mu ľahším spôsobom zistiť totožnosť obžalovaného, než predvedením k najbližšiemu ku pokračovaniu pre poľovný prestupok príslušnému administratívnomu úradu. Preto sa nemýlil vrchný súd, keď mal za to, že poškodený strážca pokračoval po práve, a keď uznal obžalovaného vinným v smysle §§ 4 a 6 zák. čl. XL:1914.

Čís. 5505.

Pojem »verejného úradníka« nie je totožný s pojmom orgánu vrchnosti.

Sprisahaný lesný hájnik na súkromnom majetku, nemajúcom určenie pre verejné blaho alebo záujmy vymedzené v § 461 tr. zák., nie je verejným úradníkom.

(Rozh. zo dňa 5. februára 1936, Zm III 606/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. K., obžalovanému z prečinu zneužitia úradnej moci, z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 c) tr. p. zrušil rozsudky oboch nižších súdov v celom rozsahu a na základe § 326, č. 4 tr. p. sprostil obžalovaného obžaloby naňho vznesenej.

Z d ô v o d o v :

Obžalovaný ohlásil a previedol zmätočnú sťažnosť z dôvodu § 385, č. 1 b) tr. p. Pri preskúmaní veci z úradnej povinnosti spoznal najvyšší súd toto:

Súdy nižších stolíc uznaly obžalovaného vinným, že dňa 21. decembra 1934 v chotári obce O., kde ako sprisahany lesný adjunkt pristihol pytlakov pri kladení ok, keď dostihol J. P., o ktorom sa domnieval, že sa zúčastnil tohoto trestného činu, bil ho palicou a spôsobil mu tak pora-